

“Morate voljeti ovaj roman.
Zaplet, tajne, virenje u svijet
bogatih – sve su to sastojci
za sočnu priču.”
— *New York Post*

Candace Bushnell

Peta avenija br. 1

“U gradu gdje
je adresa jednako
važna kao i torbica
koju nosiš.”

naslov izvornika

Candace Bushnell

One Fifth Avenue

copyright © Candace Bushnell, 2008.

nakladnik

Naklada OceanMore d.o.o.

V. Ruždjaka 37, Zagreb

www.oceanmore.hr

urednica

Gordana Farkaš-Sfeci

© za hrvatsko izdanje Naklada OceanMore

prvo izdanje

Zagreb, srpanj 2009.

ISBN 978-953-7056-64-3

Candace Bushnell

Peta avenija

br. 1

s engleskoga prevela
Leira Harabalja

ocean**more**

Za Heather Schroder

PROLOG

Radilo se samo o ulozi u TV seriji i jednosobnom stanu u New Yorku. Bilo je teško naći ikakve uloge, još manje pristojne, a čak i u Los Angelesu svatko je znao vrijednost prizemnog stančića na Manhattanu. Scenarij je stigao istoga dana kad i posljednji papiri za razvod.

Kad bi stvarnost bila scenarij, filmski bi producent tu činjenicu istaknuo kao 'preslušajnu'. Ali Schiffer Diamond voljela je slučajnosti i znakove. Voljela je djetinju čaroliju vjerovanja da se sve događa s razlogom. Bila je glumica i gotovo cijelog života živjela je od čarolije. Prihvatila je stoga ulogu zbog koje se na šest mjeseci morala vratiti u New York, gdje će boraviti u svojem jednosobnom stanu na Petoj aveniji. Njezin je početni plan bio da ostane u New Yorku za vrijeme snimanja filma, a zatim se vrati u L. A. u svoju kuću u Los Feliz.

Dva dana nakon što je prihvatila ulogu, pošla je u Ivy i nabasala na svojeg najfriškijeg bivšeg muža, koji je ručao s nekom mladom ženom. Sjedio je za stolom u središtu prostorije uživajući u novom statusu predsjednika mreže, a iz poštovanja koje joj je osoblje iskazivalo, Schiffer je zaključila da je dotična njegova nova djevojka. Govorkalo se da je koncertna pijanistica iz poznate obitelji, ali njezin napadan izgled odavao je skupu prostitutku. Veza je bila klišej, ali nakon dva deset i pet godina u Hollywoodu Schiffer je naučila da muškarci ne mare za klišeje, osobito one koji se tiču penisa. Malo nakon toga, pošto je momku pružila parkirnu kartu i izašla pred restoran nataknuvši sunčane naočale, odlučila je prodati kuću u Los Feliz, riješiti je se i preseliti se natrag na broj jedan, u Petoj aveniji.

“Schiffer Diamond prihvatila je ulogu u TV seriji”, reče Enid Merle svojem nećaku, Philipu Oaklandu.

“Bit će da je očajna”, odgovori Philip, napola se šaleći.

Enid i Philip zauzimali su dva druga po redu najbolja stana u Petoj aveniji, smještena na trinaestom katu, sa susjednim terasama odvojenim ljupkom bijelom drvenom ogradom. Preko te je ograde Enid sad razgovarala sa svojim nećakom.

“Mogla bi to biti dobra uloga”, usprotivi se Enid, proučivši list papira koji je držala u ruci. “Glumit će nadstojnicu samostana koja napušta crkvu da bi postala glavna urednica tinejdžerskog časopisa.”

“Kako uvjerljiva priča!” reče Philip, uz sarkazam koji je čuvao za većinu svega što se ticalo Hollywooda.

“Gotovo jednako uvjerljivo kao divovski gmaz koji terorizira New York. Voljela bih da prestaneš sa scenarijima i vratiš se pisanju ozbiljnih romana”, reče Enid.

“Ne mogu”, rekao je Philip uz osmijeh. “Ja sam očajan.”

“Možda se temelji na istinitoj priči”, nastavi Enid. “Doista je postojala žena – Sandra Miles – koja je bila nadstojnica samostana i postala glavna urednica. Sedamdesetih godina. Večerala sam s njom jednom ili dvaput. Krajnje nesretna žena, ali to je možda bilo zbog muževih prevara. Budući da je tako dugo bila djevica, možda nikad nije dobro shvatila ulogu seksa. U svakom slučaju”, dodala je Enid, “serija se snima u New Yorku.”

“Mhm”, promumlja Philip.

“Vjerojatno ćemo je opet viđati u zgradi”, reče Enid.

“Koga?” upita Philip, nastojeći se praviti nezainteresiran. “Sandru Miles?”

“Schiffer Diamond”, reče Enid. “Sandra Miles je otišla iz New Yorka pred mnogo godina. Možda je i mrtva.”

“Osim ako misli boraviti u hotelu”, reče Philip, misleći na Schiffer Diamond.

“Zašto bi to učinila?” upita Enid.

Kad je njegova tetka ponovno ušla, Philip je ostao na terasi, zureći u Washington Square Park, na koji je imao pogled visoka. Bio je srpanj, a park je obilovao zelenilom, suha kolovoška vrućina tek je na-

dolazila. Ali Philip nije mislio na lišće. Bio je miljama daleko, stajao na molu na otoku Catalini prije dvadeset pet godina.

“Dakle, ti si taj genijalni školarac”, rekla je Schiffer Diamond, prilazeći mu s leđa.

“Ha?” upitao je, okrenuvši se.

“Rekli su mi da si ti napisao scenarij za ovaj šugavi film.”

Naježio se. “Ako misliš da je toliko šugav...”

“Da, školarče?” upitala je.

“Zašto si onda ti u njemu?”

“Svi su filmovi šugavi sami po sebi. Nisu umjetnost. Ali svima je potreban novac. Čak i genijima.”

“Ne radim to za novac”, rekao je.

“Nego zašto?”

“Ne bih li upoznao djevojke poput tebe”, priklopi.

Nasmijala se. Nosila je bijele traperice i mornarski plavu majicu kratkih rukava. Bila je bosa, bez grudnjaka i preplanula. “Dobar odgovor, školarče”, rekla je, odlazeći.

“Hej!” viknuo je za njom. “Stvarno misliš da je film šugav?”

“Što misliš?” upitala je. “Osim toga, ne možeš dobro prosuditi muškarčevo djelo ako s njim ne spavaš.”

“Planiraš li spavati sa mnom?” upitao je.

“Nikad ne planiram ništa. Volim vidjeti što će se dogoditi. Tako je život puno zanimljiviji, zar ne?” I vratila se snimanju svoje scene.

Trenutak kasnije, Enidin glas trgnu Philipa iz snatrenja. “Upravo sam razgovarala s Robertom”, rekla je, misleći na glavnog vratara. “Schiffer Diamond vraća se danas. Kućepazitelj je ovog tjedna bio u njezinu stanu, pripremio ga je. Roberto kaže da se ponovno useljava. Možda zauvijek. Nije li to uzbudljivo?”

“Oduševljen sam”, reče Philip.

“Pitam se hoće li nakon tolikog izbivanja prepoznati New York.”

“Naravno da hoće, tetice”, odvrati Philip. “Znaš da se New York ne mijenja. Likovi su drukčiji, ali kulisa ostaje ista.”

Kasnije toga poslijepodneva, Enid Merle unosila je zadnje ispravke u svoju dnevnu tračersku kolumnu, kad nagao nalet vjetera zalupi balkonska vrata. Prelazeći sobu da ih otvori, Enid opazi nebo i izađe. S druge strane rijeke Hudson podiglo se brdo olujnih oblaka i približavalo gradu. To je neobično, pomislila je Enid, budući da rani srpanj

nije bio nešto posebno vruć. Zureći gore, na terasi opazi svoju susjedu, gospođu Louise Houghton, sa starim slamnatim šešišrom, kako rukom u rukavici drži vrtlarske škare. U posljednjih se pet godina Louise Houghton, koja se bližila stotoj, usporila, provodeći većinu vremena u njegovanju ruža što su osvajale nagrade. “Zdravo!” glasno je viknula Enid gospođi Houghton, za koju se znalo da je pomalo gluha. “Čini se da dolazi oluja.”

“Hvala ti, draga”, rekla je ljupko gospođa Houghton, kao kraljica koja se obraća jednom od odanih podanika. Enid bi se razdražila da nije znala kako se radi o uobičajenom odgovoru gospođe Houghton na gotovo sve.

“Možda biste trebali ući”, reče Enid. Usprkos starinskoj uzvišenosti, koja je neke nervirala, Enid je voljela staru damu, bile su susjede više od šezdeset godina.

“Hvala ti, draga”, reče ponovno gospođa Houghton i možda bi ušla, ali jato golubova što se naglo diglo iz Washington Square Parka, skrenu joj pozornost. U sljedećem trenu nebo se smrači, a kiša veličine sačme zabubnja Petom avenijom. Enid požuri unutra, gubeći iz vida gospođu Houghton, koja se borila protiv kiše na svojim slabšim starim nogama. Drugi snažan nalet vjetra sruši drvenu strehu s potpornja i obori elegantnu staru damu na koljena. Nemajući snage ustati, Louise Houghton pade postrance, smrskavši krhku kost i ostavši nepokretnom. Nekoliko je trenutaka ležala na kiši, dok se jedna od njezine četiri sluškinje, ne mogavši u prostranu stanu od šesto pedeset četvornih metara pronaći gospođu Houghton, nije usudila izaći i otkrila je pod stromom.

U međuvremenu, dolje na ulici, dvije su limuzine sporo napredovale Petom avenijom, poput malene povorke. Kad su stigli do broja jedan, vozači su izašli i, pogrblivši se na kiši te izvikujući upute i kletve, stali vaditi prtljagu. Prvi komad bio je staromodan brodski kovčeg Louisa Vuittona, čije je podizanje zahtijevalo trud dvojice muškaraca. Roberto, vratar, žurno izađe, zaustavi se pod nadstrešnicom i pozva pojačanje prije nego što je rukom pozvao ljude da uđu. Iz podruma izađe nosač, gurajući velika kolica mjedenih šipki. Vozači su kovčeg podigli na kolica, a zatim na njega položili komad po komad ostale prtljage.

Dalje niz ulicu snažan nalet vjetra istragne kišobran iz ruku poslovnog čovjeka i izvrne ga. Kišobran je klizio preko pločnika poput

vještije metle, zaustavivši se na kotaču crnoga sjajnog SUV-a koji se netom zaustavio pred ulazom. Spazivši putnika na stražnjem sjedalu, Roberto se odluči suočiti s kišom. Zgrabio je veliki bijelo-zeleni kišobran i, držeći ga poput mača, izjurio ispod nadstrešnice. Stigavši do SUV-a, stručno ga je nakrivio prema vjetru da zaštiti putnicu dok izlazi.

Pojavila se plavo-zelena brokatna cipela poluvisoke potpetice, za kojom su uslijedile slavne duge noge, odjevene u uske bijele traperice. Zatim ruka, vitkih, elegantnih umjetničkih prstiju; na srednjaku je bio krupan, nebeskoplavi prsten. Napokon, iz auta izađe Schiffer Diamond. Nije se nimalo promijenila, pomisli Roberto, hvatajući je za ruku da joj pomogne izaći.

“Zdravo, Roberto”, reče ležerno kao da je bila odsutna dva tjedna, a ne dvadeset godina. “Usrano vrijeme, zar ne?”

“*Peta avenija br. 1* moderna je komedija običaja, ako hoćete i ogledan primjerak žanra. Razmišljanja o novcu, internetu, ulozi umjetnosti, usponu na društvenoj ljestvici i snobizmu promoviraju C. Bushnell u pronicljivu kroničarku modernog društva.... osvježavajuć i totalno zabavan roman o moći novca, seksu i slavnima.”

— *USA Today*

150,00 kn

ISBN 978-953-7056-64-3

9 789537 056643

